

napig meglevő eredeti feljegyzés szerint 1556-ban (GHINI halálozási évében) lettek gyűjtve. Vajjon ezek is GHINI találmányát üzték?

(Folytatása következik)

culus aquaticus und *Quinquefolium Fragiferum* (fol. 367 u. 454 des III. Theiles seines Herbars), welche laut der noch vorhandenen Original-Aufzeichnungen das Datum 1556 (das Sterbe-Jahr des GHINI) aufweisen. Sollten diese Männer vielleicht auch GHINI'S Erfindung ausgeübt haben?

(Fortsetzung folgt.)

Apró közlemények. Kleine Mitteilungen.

Melampyrum barbatum
W. K. Békésmegyében.

BORBÁS Vincze „Békésvármegye flórájá“-ban a 81. ik lapon azt mondja, hogy: „Sajátságos a *Rhinanthusok* és *Melampyrumok* hiánya“ (t. i. a megyében). Évek előtt Békésmegyének déli részén, Kétegyházán vetések között nagy mennyiségű *Melampyrum barbatumot* W. K. találtam. Azóta BORBÁS is közölte az *Alectorolophust* meg az *Odontites serotina*-t Vésztő vidékéről (Term.-rajzi füz. 1898. 444, 462. old).

Thaisz.

Melampyrum barbatum
W. K. im Békés-er Comitate.

Dr. V. von BORBÁS sagt in seiner „Flora des Békés-er Comitates“ (p. 81.), dass das Fehlen der *Rhinanthus*-und *Melampyrum*-Arten im Comitate sonderbar sei. Vor Jahren habe ich im südlichen Teile des Comitates, bei Kétegyháza unter der Saat *Melampyrum barbatum* W. KIT. in grosser Menge gefunden. Seither fand auch BORBÁS *Alectorolophus* und *Odontites serotina* bei Vésztő. (Term.-rajzi füz. 1898. 444, 462).

Thaisz.

De Erechthitidis hieracifolae locis recentibus rogat me profess. eximius, P. ASCHERSON. De specie hac migrationia mentionem in Természettudományi Közlöny 1893. p. 48 ultimam fecimus. Postea 10. Octob. 1893 Budapestini, ad viam silvestrem montis Johannis versus „Szépjuhászné“, circiter altitudine huius villae inveni, ubi uunc frustra quaereres, nam via lapidibus munita est. Autumno 1898 in caedua retro montem Tiliarum, ad viam Kovácsiensem cum ill. quondam botanophilo, L. GRÓSZ copiosam vidimus, autumnno sequenti jam ad margines silvarum vallis Hűvösvölgy Budae abundat. Sept. 1893 ill. G. ENTZ me de specie *Compositarum* curiosa, sibi ignota quaesivit, ex convallibus Bakony ad Zircium, quam plantam eo magis *Erechthitidem* esse cognovi, nam specimen eius e manu B. PILLITZ ex eadem ditione jam prius examinavi.

Borbás.

Bupleurum longifolium L., in Hungaria centrali rarius, 20. jun. 1901 solitarium erat ad viam Kovácsiensem retro montem

Tiliarum Budae, hand procul a caedua. Locus expositus humilior hand commodus ei esse videbatur, nam tota planta pallescit. Plura exemplaria quaerendo imber me impediēbat. Etiam in jugis Matrae altissimis crescit.

Borbás.

Stachys ambigua Sm. (*St. palustris* × *silvatica*) in Hungaria rarissima, solum ad Fenyőháza (Lubochna), locis silvaticis, subhumidis 15. aug. 1897, in litorali autem austriaco medio jun. 1884 ad Abbaziam legi.

Borbás.

Szabolcsvármegye növényzetéhez. „A Magyarország vármegyéi és városai“, Szabolcsvármegye, 1900 253—258. old. közölt növénytani leírás teljesen az én munkám, nem a SZLABÓCZKY Imréé, a mint a tartalomjegyzék értesít. A szerkesztőség csak kellemetlen sajtóhibákat örökölt meg benne, pl. LATZEL A. ezredorvos nevét HATZEL-re rontotta. SZLABÓCZKY cikkét, mint folytatást, sajtó alá készítettem, a kefenyomását korrigáltam is, de azután a szerkesztőség tudomon kívül elhagyta. A kefenyomás bizonyítékul nálam van.

Borbás.

Zur Flora des Szabolcszer Comitatus. Die in dem Werke „Magyarország vármegyéi és városai“ (Comitate u. Städte Ungarns) Szabolcszer Comitát (1900, p. 253—258) veröffentlichte botan. Beschreibung ist meine Arbeit, nicht aber Emerich SZLABÓCZKY's, wie in dem Inhaltsverzeichnisse steht. Die Redaction hat nur befremdliche Druckfehler verewigt, indem sie z. B. den Namen des Herrn Regim. Arztes LATZEL in HATZEL verändert hat. Den Artikel SZLABÓCZKY's, als Fortsetzung, habe ich zum Druck vorbereitet, und auch den Bürstenabzug corrigirt; die Redaction hat ihn dann ohne mein Wissen unterdrückt.

Borbás.

Phleum alpinum subsp. subalpinum var. nudiusculum HACK. **nova forma.** Panicula cylindrica 3—4 cm longa, glumarum aristis quam ipsae $\frac{1}{3}$ brevioribus nudis scabris.

Hab. in Hungariae borealis monte Királyhegy (Comit. Liptov.) nbi a. d. 4. Idus Augustas a. 1901 detexit cl. Prof. B. PÁTER

A *subalpinum typicum* alajtól csupán szörpillátlan szálkáira nézve különbözik; sokkal inkább különbözik a *Ph. commutatum* GAUD.-tól, mely éppen úgy viszonylik a *Ph. alpinum genuinum*-hoz, mint a szóban levő alak a *subalpinum*-hoz. GAUDIN diagnosisa így szól:

Von Subspec. *subalpinum typicum* nur durch die nicht gewimperten Grammen verschieden; viel grösser ist der Unterschied von *Ph. commutatum* GAUD., welches sich zu *Ph. alpinum genuinum* ebenso verhält wie vorliegende Form zu *subalpinum*. Die Diagnose bei GAUDIN sagt:

„Thyrso ovato (ad summum 9''' longo) aristis glumas aequantibus v. superantibus.“

Ha a *pratense-alpinum* ezen szakadatlan alaksorozatában az egyes stadiumokat rögzíteni és megnevezni akarjuk, úgy ez a szóban levő alak is számot tarthat külön névre.

Hackel E.

Wenn man in dieser ganz ununterbrochenen Formenreihe des *Ph. pratense alpinum* schon die einzelnen Stadien festhalten und benennen will, so gehört der vorliegenden Form ebenfalls ein eigener Name.

Ed. Hackel.

Külföldi botanikai dolgozatok ismertetése. Referat über ausländische botan. Arbeiten.

RIKLI M. „Die Gattung *Dorycnium*.“ ENGL. Bot. Jahrb. XXXI.
Leipzig, 1901. Mit 4 Tafeln.

A kinek valaha dolga akadt a dárdaherék meghatározásával, köszönettel fogja venni azt a hírt, hogy e nehéz s részben csekély különböztető jellel bíró alsó egységekből álló nemnek immár megjelent egy monographiája, mely a munkát ezentúl lényegesen megfogja könnyíteni.

A hazai fajok közül a könnyen felismerhető fiemei *Dor hirsutum* (L.) = *Bonjeania hirsutá*-n kívül, melynek a szerző egy var. *tomentosum* „válnéjét“ is említi Fiume vidékéről (régibb neve alighanem a *D. cinerascens* JORD. et FOURR.), különösen az apró virágú fajok meghatározása okozott nehézséget.

A szerző szerint, a ki meglehetősen sok anyagot látott hazánkban, nálunk az apróvirágúak közül („*Eudorycnium*“ sectióból) két „faj“ fordul elő, u. m. a *D. herbaceum* VILL. (Teplicz, Esztergom, Buda, Pérad, Torda, Koneza, Nagy-Szeben vidékén); az *intermedium*

Wer sich jemals mit der Determination von *Dorycnium* Arten befasst hat, wird mit Freude die Nachricht begrüßen, dass diese schwierige Gruppe, deren untere Einheit-n z. Th. nur auf Grund subtiler Merkmale zu unterscheiden sind, nunmehr eine monographische Bearbeitung erfahren hat. Wir empfehlen dieses gewissenhafte Werk im Bewusstsein dessen, dass mit seiner Hilfe die Arbeit mit *Dorycnien* in Zukunft wesentlich erleichtert sein wird.

Unter den einheimischen Arten bereitete ausser dem leicht kenntlichen fumaner *D. hirsutum* (*Bonjeania hirsuta*), von welchem Verf. auch eine var. *tomentosum* von Fiume anführt (ein älterer Name dürfte *D. cinerascens* J. F. sein), insbesondere die Unterscheidung der kleinblütigen Arten Schwierigkeiten.

Nach Verf., der ziemlich viel ungarisches Material vorliegen hatte, kommen aus der

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Ungarische Botanische Blätter](#)

Jahr/Year: 1902

Band/Volume: [1](#)

Autor(en)/Author(s): diverse

Artikel/Article: [Kleine Mitteilungen 151-153](#)